

L. Ziąbka

Sadowie, gm. Ostrów Wlkp., woj.
kaliskie, st. 1

Informator Archeologiczny : badania 22, 45

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cheologiczne w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury
 łużyckiej z V okresu EB i okresu Ha C.

Stanowisko znajduje się ok. 200 m na południe od wsi, na terenie zalesionym. Zajmuje obszar ok. 0,5 ha. Badania wykopaliskowe o charakterze ratowniczym objęły powierzchnię ok. 330 m. Odkryto 29 grobów ciałopalnych, w tym 8 popielnicowych, 14 bezpopielnicowych i jeden klozowy. W pozostałych 6 przypadkach stopień zniszczenia grobów uniemożliwia dokładną interpretację rodzaju pochówków. Większość grobów posiadała obwarowanie kamienne w kształcie prostokąta lub okręgu. Poza jednym groby popielnicowe nie posiadały obwarowania. W skład wyposażenia grobu wchodziło od 1 do 8 naczyń (zwykle 3 do 5), oraz nlekiady zabytki brązowe i żelazne. Łącznie odkryto dwie szpile brązowe, 6 bransolet, jeden skręt z drutu brązowego, szpilę żelazną, brzytwę (?) żelazną oraz kolbę z 50 paciorków szklanych (5 największych zdobionych żółtą linią falistą).

Badania zakończone.

Potoczek, gm. Potok Wielki, woj. tarnobrzeskie, st. 4 - patrz paleolit i mezolit.
 Rojków, gm. Zapolice, woj. sieradzkie, st. 1 - patrz neolit.

Ropa, gm. Gorlice,
 woj. nowosądeckie,
 st. 2

Polska Akademia Nauk Instytut Hi-
 storii Kultury Materialnej Zakład Ar-
 cheologii Małopolski w Krakowie

Badania prowadził dr Paweł Valde-Nowak, uczestniczyła mgr Anna
 Tyniec. Finansował ZAM IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Przykopal-
 niana pracownia obróbki menilitowego rogowca.

Stanowisko zostało odkryte wiosną 1988 r. w trakcie badań poszukiwawczych prowadzo-
 nych w rejonie tzw. Pienin Gorlickich. Znajduje się na lewym (oroogr) brzegu rzeki, u podnóża
 Taniej Góry (576 m. n. p. m.).

Wykonany został szurf geologiczny we wcięciu drogowym oraz szurf zwiadowczy w obrębie ara
 7. Zabytki archeologiczne znajdowane były w warstwie ornej i w utworze deluwialnym. Większość
 artefaktów pochodzi jednak z powierzchni stanowiska. Zebrano ogółem kilkaset wyrobów z
 rogowca menilitowego, typowego dla datowanej na oligocen tzw. dolnej serii rogowcowej, wyróż-
 nianej w ramach jednostki dukielskiej. Wśród pozyskanych zabytków zwracają uwagę liczne
 rdzenie odłupkowo-włórowe i odłupkowe bez zaprawy przygotowawczej, odłupki i pojedyncze
 formy narzędziowe. Datowanie tego materiału jest trudne. W miejscu koncentracji rdzeni znale-
 zione zostały dwa narzędzia typowe dla zespołów z początku epoki brązu (rdzenlowe narzędzie
 nożowate z powierzchniowym, wieloseryjnym retuszem oraz trójkątny grot). Znaleziska takich
 form bynajmniej nie przesadzają jeszcze wczesnobrązowej chronologii pozostałych elementów
 zbioru. Nie jest bowiem wykluczone, że odkryty obiekt eksploatowano też w epoce kamienia.

Badania będą kontynuowane.

Sadowie, gm. Ostrów Wlkp.,
 woj. kaliskie,
 st. 1

Muzcum Okręgowe Ziemi Kaliskiej
 w Kaliszu

Prace prowadził mgr L. Ziabka z MOZK w Kaliszu. Badania finansował
 WKZ w Kaliszu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury
 przedłużyckiej.

Przebadano kopce oznaczone numerami 21 i 22.

Kopiec nr 21 miał kształt zbliżony do koła, o średnicy u podstawy ok. 14 m i wysokości 80
 cm. Nasyp zbudowany był z warstwy darni, pod którą wystąpiła warstwa piasku przemieszana
 z niewielką ilością próchnicy a pod nią warstwa żółtego piasku. Bezpośrednio pod nią wystąpił
 biały piasek calcowy. W nasypie kopca pod warstwą darni natrafiono na 3 groby ciałopalne-ja-
 mowe o kształcie owalnym, w przekroju nlekkowate, bez wyposażenia grobowego. W warstwach
 nasypu wystąpiły ponadto nieliczne fragmenty naczyń kultury przedłużyckiej. Nasyp kopca
 w znacznej części zniszczony był przez wkopy nowożytny. W jednym z nich znaleziono fragment
 XVIII wiecznego naczynia.

Kopiec nr 22, mniejszy, również zbliżony kształtem do koła o średnicy ok. 10 m i wysokości
 50 cm, nie zawierał śladów jam grobowych, ani jakichkolwiek wkopów. Nasyp zbudowany był
 podobnie do kopca nr 21. Na poziomie czystego, białego piasku calcowego, w centrum kurhanu
 znaleziono 2 dobrze zachowane naczynia i jedno fragmentaryczne. Dużą ilość, silnie rozdrobnie-
 nego materiału ceramicznego dostarczył również nasyp kopca.

Badania będą kontynuowane.